

Villy Søvndals tale ved Socialistisk Folkpartis landsmøde

Taler

Villy Søvndal
Partiformand for Socialistisk
Folkepart

Dato

5. maj 2006

Sted

Holmen, København

Velkommen til SF's landsmøde.

Velkommen til jer alle. Alle jer der er kommet fra hele landet. Jer der er kommet fra Bruxelles. Alle SFU'erne. Alle vores nye medlemmer. Og alle jer der arbejder med SF hver dag.

Velkommen også til pressen.

Vi skal drøfte en række organisatoriske ændringer - og en hel masse politik.

Dette landsmøde er et skridt i udviklingen af SF - både organisatorisk og politisk. Der er lang vej endnu. Men vi er på ret kurs. I denne weekend tager vi nogle vigtige skridt fremad.

Og det går fremad! I mandags - 1. maj - var tophistorien i flere medier, at det igen er blevet ”in” at være venstreorienteret blandt de unge. Og jeg synes, der er al mulig grund til at rose SFU for jeres fantastiske arbejde.

I er synlige hele tiden. I mobiliserer. I smeder i den grad, mens jernet er varmt. SFU er godt på vej til at blive den største politiske ungdomsorganisation i Danmark. Det er SÅ flot, det I gør.

Men tak til jer alle, fordi I er her og vil bidrage til arbejdet. Tak fordi I er kommet og vil markere SF og fordi I vil være med til at udstikke pejlemærker for SF i de kommende år.

Som I ved, er dette også mit første landsmøde som formand for SF. Tak for jeres

tillid, for jeres opbakning og gode råd og tak for jeres store indsats.

På det her landsmøde skal vi udstikke kursen for SF i de kommende år.

Og jeg vil gerne bede jer om:

Bring det med hjem: Stemningen, begejstringen, troen på at det kan lade sig gøre. Tag godt imod de nye medlemmer, som strømmer ind i SF. Engager de nye i partiforeningerne. Brug fantasien og kast alle kræfter ind nu.

Noget nyt er nemlig ved at spire frem. Vi skal få det til at vokse og gro. Vi skal styrke dét andet Danmark, der er under opsejling.

Midt i en værdi- og kulturkamp

”Det er godt, at vi har fået det bedre - men det var bedre, om vi havde fået det godt.”

Sådan skriver Villy Sørensen i digtsamlingen ”Vejrdage”!

Aldrig har vi som nation været rigere. Aldrig har vores menneskelige og økonomiske muligheder været større.

Og aldrig har vi spildt så mange chancer.

Vi står reelt ved en korsvej. Vi står midt i en værdikamp. Der er vores vej - og der er højrefløjens vej.

Skandalerne er haglet ned over forbrugerministeren. Han, regeringen og Dansk Folkeparti har sammen med de brodne kar i branchen ansvaret for, at fødevarer sikkerheden er banket årtier tilbage.

Da Fogh gjorde op med smagsdommerne, vidste vi ikke, at han mente det så bogstaveligt, at de danske forbrugere selv skal afgøre, om deres kød er råddent.

Danskernes tilbagetrækningsalder og pensionsalder er allerede blandt de højeste i Europa.

Alligevel tages almindelige, hårdtarbejdende mennesker som gidsler i efterlønsforringelserne. Og når de skal vente med folkepensionen til de er 67 år.

Helt uden hensyn til, om arbejdet er hårdt for deres fysik. Eller de lider under et opskruet arbejdstempo og går ned med stress.

Der er tale om en kamp om værdier og en kamp om kultur, når vi måler vores visioner om fremtiden mod det, vi ser højrefløjen stå for i dag.

Der er tale om en værdi- og kulturkamp, når vi kæmper om, hvilken klode vi vil overlade til vores efterkommere.

Og når vi skal beslutte os for, om Danmark skal insistere på førstepladsen, når det gælder hjælpen til verdens fattigste mennesker.

Der er tale om en værdi- og kulturkamp, når det skal findes varige og rene løsninger på verdens behov for energi.

Værdikampen står mellem os og så dét vi de seneste 5 år har set mere udtalt end nogensinde før i dansk politik:

En nationalistisk, en umenneskelig, en kynisk, en fjendtlig og en pengefikseret politik.

Værdikampen står mellem os og den siddende regering, bestående af Pia Kjærsgaard og Anders Fogh.

Venstrefløjs-sejre tages for givet

Jeg vil gerne minde om nogle af venstrefløjens mange store sejre.

Sejre som et helt samfund i dag tager for givet og nyder godt af.

Det var venstrefløjen og SF der var helt i front, når det gjaldt ligestillingen mellem kvinder og mænd. Vi er stadig i front.

Det var venstrefløjen og SF, der var helt i front, da miljøkampen, de økologiske fødevarer og den vedvarende energi skulle på dagsordenen. Og vi er stadig i

front!

Det var også venstrefløjen og SF, der var helt i front, da det gjaldt åbenhed i forvaltningen. Og vi er stadig i front!

Det var SF, der turde tale både Moskva og Washington midt imod. Og vi taler stadig magt-centrene midt imod!

Det er SF, som mere end noget andet parti, repræsenterede og bevægede befolkningens synspunkter i store og svære spørgsmål om EU.

Det var SF, som støttede frihedskampen i Sydafrika, længe inden Nelson Mandela forlod fængselscellen og længe inden han blev budt velkommen på de bonede gulve af det borgerlige Danmark.

Det var SF, der sagde fra overfor de USA-styrede overgreb på demokratier i Sydamerika.

Og venstrefløjen og SF stod alene med kritikken af folkedrabet i Vietnam.

Ligesom vi i dag står alene med kritikken af overgrebene i Tjetjenien og Irak.

Hvor er højrefløjens kritik af USA, når retsløse torturofre i disse dage løslades og fortæller om rædslerne på Guantanamo-basen?

Hvor er I?

Det var også SF, der afskaffede retten til at slå sine børn - noget de borgerlige modsatte sig kraftigt...

I dag er det "en særlig dansk værdi" som regeringen vil have flygtninge og indvandrere til at skrive under på, for overhovedet at få adgang til landet.

Er det ikke en stor sejr at Jesper Langballe har taget afskaffelsen af revselsesretten til sig?

Venstrefløjen og SF har været med-arkitekter på velfærds-samfundet. Vi har mange historiske sejre at være stolte af.

Og tro mig: Jeg vil stå i spidsen for en venstrefløj, som vil opnå endnu flere og endnu større sejre.

Sejre som vores børn og børnebørn vil kunne fejre og nyde godt af!

En retfærdig verden

Jeg vil have en verden, hvor børn ikke skal sulte, tørste eller dø af banale sygdomme.

Hvor kvinder og børn ikke kan købes til prostitution og slaveri.

Jeg vil have en verden, hvor mine efterkommere ikke skal betale den højeste pris for alt det, der i dag skaber fanatisme og terror.

Jeg vil have en verden, hvor mine efterkommere fortsat har adgang til rent vand og en mangfoldig og levende natur.

Og jeg vil bo i et land, der bygger på retfærdighed, lige muligheder, udsyn og mangfoldighed. Et land som er et forbillede for resten af verden.

Et andet Danmark

Overskriften for dette landsmøde er; ”Et Andet Danmark”.

Dét andet Danmark, er vi en del af.

SF og dette landsmøde er en væsentlig del af den langt større stemning, den langt større følelse, den langt større ambition...

Om et andet Danmark.

Kan I mærke det? Kan I mærke at der er opbrud? Kan I mærke, at et andet Danmark er ved at rejse sig?

Et langt mere værdigt Danmark. Et langt mere idealistisk Danmark.

Et langt mere retfærdigt Danmark. Et langt mere ambitiøst Danmark.

Et Danmark som møder verden, globaliseringen, udfordringerne, det flerkulturelle med værdier som frihed for den enkelte, lige muligheder for alle, udsyn til verden og mangfoldighed i tilværelsen.

Værdier som i så forsmædelig grad, er blevet undergravet, hånet og trådt på, af Anders Fogh, Pia Kjærsgaard og deres politiske fæller.

Men der er et alternativ.

Der er et andet Danmark, som SF er en markant del af.

Jeg kan ikke erindre nogen mere skandale-ramt regering.

Vi har en regering, som har kastet Danmark ud i en ulovlig krig.

De ansvarlige forsøger at indhulle løgnen i illusioner og røgslør.

Vi har en regering, som med dens arrogance, dens hadske retorik og dens menneskesyn har støbt fundamentet til den største udenrigspolitiske krise for Danmark siden 2. Verdenskrig.

Vi har en regering, som tvinger flygtninge tilbage til lande, vi selv er i krig med.

Vi har en regering, som lader små børn vokse op i asyl-lejre under kummerlige forhold, mens landets statsminister siger, at børnenes trivsel må vige for gældende ret.

Systemer og paragraffer går forud for menneskeligheden. Dét er dét Danmark, vi har fået under Anders Fogh Rasmussen og Pia Kjærsgaard.

Og det er derfor, der er så desperat brug for et helt andet Danmark.

Lad os derfor rejse og genrejse det andet Danmark nu.

Lad os give hinanden håndslag på, at dét er vores berettigelse og dét er vores ambition:

At arbejde for at vi og vores børn og børnebørn kan vokse op i et andet og bedre Danmark.

I en verden, hvor det ikke er kynismen, ikke er selvtilstrækkeligheden og ikke er angsten, der driver værket.

Velfærdsforhandlinger og ulighed

Jeg er kommet for skade at sige, at prisen for deltagelse i velfærdsforhandlingerne er sat for højt.

Jeg tog fejl. Prisen er sat for lavt.

Ambitionsniveauet er simpelthen for lavt.

I dette ufatteligt rige samfund er adgangs-billetten til de såkaldte velfærdsforhandlinger, at man accepterer massive forringelser og nedskæringer.

Det er en meget høj pris, for så lavt et ambitionsniveau.

Disciplinering

Og nu skal vores små børn disciplineres fra børnehaven og hele vejen op gennem skolegangen.

Nu skal vores store børn træffe flere forpligtende valg i ungdomsårene og straffes, hvis de vælger forkert.

Nu skal vores voksne børn begynde tidligere på arbejdsmarkedet, arbejde hårdere og blive der længere.

Hurtigere... længere... hårdere... som var vores børns liv en olympisk disciplin. Imens går stadig flere ned med stress. Selv børn oplever i dag stress.

Presset på det enkelte menneske vokser. Kravene til succes, udseende og præstation skrues op.

Medierne, virksomhederne, selvudviklingskurserne, politikerne - og vi selv - strammer skruen.

Vi har ét af verdens mest produktive og aller-rigeste samfund.

Alligevel skal tempoet op og distancen gøres længere.

Er det dét Danmark, vi ønsker? Er det overhovedet nødvendigt? Er det dét liv, vi ønsker?

Nej! Selv med mindre, men meget præcise indgreb og med investeringer og forebyggelse, kan velfærden langtids-sikres.

Samarbejde og alliancer

Jeg ved, at mange af jer de seneste måneder har skævet til meningsmålingerne og spurgt jer selv og hinanden: Hvor bliver alternativet af?

Jeg ved, at jeg har kigget på meningsmålingerne, talt til 90 og stillet mig dét spørgsmål.

Der siges og skrives også meget om oppositionens mulighed. For mig er sagen helt klar:

Hvem i dansk politik vil være med til at forlænge Anders Foghs og Pia Kjærsgaards politiske liv?

Hvem vil ikke være med til at forlænge Anders Foghs og Pia Kjærsgaards politiske liv?

Dét spørgsmål må Marianne Jelved og Helle Thorning stille sig selv.

De kan godt lide at flirte lidt til højre og lidt til venstre. Men koketteriet har altså en pris.

Det udsatte regerings-skifte

For det udsætter nemlig tidspunktet for, hvornår det meningsløse skattestop -

der foreløbig har kostet samfundet 11 mia. kroner - kan fejes af brættet.

Det udsætter tidspunktet for, hvornår vi kan lave velfærdsreformer, der faktisk skaber mere velfærd og virkelige sociale fremskridt.

Det udsætter tidspunktet for, hvornår vi kan behandle asylbørn og deres familier anstændigt.

Det udsætter tidspunktet for, hvornår vi igen kan blive en ordentlig aktør på den internationale scene uden Muhammed-sager og uden Irak-krig.

Det udsætter tidspunktet for, hvornår vi kan foretage de helt nødvendige investeringer i udbygningen af den vedvarende energi.

Det udsætter tidspunktet for, hvornår en dansk regering kan være drivkraft i kampen mod den truende globale opvarmning.

Det udsætter tidspunkter for, hvornår vi kan mindske uligheden i adgangen til klodens ressourcer, skabe de grønne jobs osv. osv.

100 punkter - til en start

SF har med sit 100-punkts program i sidste uge vist vejen for den forpligtende ambition, der hedder et andet Danmark, et Danmark som har helt andre mål og helt andre midler end Foghs og Kjærsgaards.

Et 100-punktsprogram som kun er en del af SF's forslag.

Som kun er toppen af den venstrefløjs-politik, der skal gøre Danmark til et langt bedre sted at være borger.

100 punkter som er en udstrakt hånd til de partier, der godt nok ikke er lige så ambitiøse som os, men som dog vil med noget af vejen.

Vi skal derfor søge alliancer, hvor de findes. Og det er helt afgørende, at SF forstår nødvendigheden af at etablere de nødvendige alliancer.

Lad mig derfor sige det helt klart:

Til alle jer som har erkendt dét...

Til alle jer som er klar over, at dét Danmark, vi står med i dag, dét Danmark som vi har i dag, ikke kan fortsætte...

I må være klar over, at alle gode kræfter nu skal forenes i kampen for et andet Danmark!

Mobilisering til det andet Danmark

Vi har brug for alle I unge, som kan se, at I selv eller nogle af jeres kammerater, presses eller ødelægges, fordi skole- og uddannelsessystemet eller lærerpladserne eller arbejdspladserne ikke giver plads nok...

Vi har brug for alle jer, som altid har kæmpet for en grundlæggende respekt for andre mennesker...

Vi har brug for alle jer, som føler vrede over verdens uretfærdighed...

For alle jer, som føler ubehag over, at mennesker undertrykkes...

Som føler jer krænkede over, at Danmark er i krig i Irak - også i jeres navn...

Vi har brug for alle jer kunstnere, som kan se, at åndsforstoppelsen, den firkantede tænkning og enten-eller-logikken har taget overhånd...

Vi har brug for alle jer moderne og kreative erhvervsfolk, som er lede og kede af den mest uliberale regering i mands minde...

Vi har brug for alle jer med anden etnisk baggrund, som har fået nok af at blive sat ud på et sidespor...

Vi har brug for alle jer, der føler jer kaldet til at hæve stemmen, når I støder på diskrimination eller ondskab på skolen, i bussen eller når I ser Pia Kjærsgaards ansigt på TV...

Vi har brug for alle jer, som har stødt panden mod en mur, da I fik brug for

velfærdssamfundet og en smule hjælp...

For alle jer, som er blevet nægtet førtidspension, som ikke kan få repareret jeres invalidebil eller som i årevis er blevet vredet gennem arbejdsprøvnings trods sygdom.

Vi har brug for alle jer, som er dybt engagerede i kampen for bedre miljø, sunde fødevarer, ren energi og fordelingen af verdens ressourcer.

Vi har brug for alle jer, som har så meget overskud og så meget glæde ved tilværelsen, at I kan se langt ud over jeres egen næsetip.

Og vi har brug for jer, som ved, at der er mennesker i Danmark - og langt flere ude i verden - som nægtes retten til et værdigt liv.

Borgernes stemmer

Jeg ved, at I findes, for vi får hver dag breve, e-mails og telefonopkald fra jer.

Så lige nu er det flintrende ligegyldigt at diskutere, hvad landets næste statsminister skal hedde.

Det vigtigste er, at der føres en politik, der kan skabe et helt andet Danmark.

Det sker ikke så længe statsministeren hedder Fogh og så længe det er Pia Kjærsgaard, der svinger takt-stokken!

Som sagt får SF hver dag flere og flere breve, e-mails og telefonopkald fra dem, der er blevet ramt hårdt af højrefløjens 5 år ved magten.

Lad mig give jer et eksempel:

Lone fra Brønshøj kontaktede sidste sommer SF. Hun var desperat over den fattigdom, hun og hendes to børn levede under. Årelange kampe med pantefogeder og myndigheder havde slidt hende ned.

Vi sendte sagen til Statsministeriet og fik den i medierne.

I dag - et år efter - er hun ude af gældsfølden. Efter 12 års ledighed er hun tilbage på arbejdsmarkedet.

Lone har meldt sig ind i SF. Hun skulle faktisk have været her i dag som delegeret.

Og selv om det ville have glædet mig at se Lone her i dag, så kan jeg med stolthed sige, at hun ikke er her... hun skulle på arbejde.

Lones liv det seneste år er historien om, at mennesker kan hjælpes på fode, hvis indsatsen er præcis og bliver givet med respekt for det enkelte menneske.

Det er også historien om et andet Danmark, der kan, hvis vi står sammen, tager ansvar og tager vare på hinanden.

Der er brug for et helt, helt andet Danmark. Og SF er den bedste garanti for at sikre netop dét. Et helt andet Danmark.

Statsministre

Så lad mig derfor også sige det meget klart til den stadig længere kø af politikere, der gerne vil være statsministre...

Til jer der går rundt med en statsminister i maven...

SF vil under ingen omstændigheder pege på Fogh.

SF vil under ingen omstændigheder pege på nogen, der kunne tænkes, at pege på Fogh.

SF vil under ingen omstændigheder pege på nogen, som vil føre den samme politik som Fogh minus 5-10-20 %.

Vi vil et helt andet Danmark.

Jo flere stemmer SF får ved næste valg - jo længere væk fra Anders Fogh og Pia Kjærsgaard vil fremtidens politik være.

Derfor repræsenterer et SF i rivende udvikling samtidig et politisk holdepunkt.

Værdier i velfærden

Et andet Danmark, har jeg talt om.

Kampen for et andet Danmark er også en fortsat kamp for venstre-orienterede idealer og værdier.

Hvis velfærdsstaten er blevet afkoblet fra værdier, som respekt for det enkelte individ - ja, så vil der være mennesker, der tages som gidsler af deres eget samfund.

Der er ingen respekt overfor ældre på plejehjem eller sygehuse, hvis ikke de kan få et bad.

Der er ingen ansvarlighed, hvis ikke der er tid til trøst og omsorg, fordi der er for få lærere eller pædagoger til vores børn.

Der er ingen værdighed, hvis socialkontoret håner eller forbigår det menneske, der er kommet ud, hvor han eller hun ikke længere kan bunde.

SF har sat fokus på offentligt ansattes ytringsfrihed. Så herfra skal lyde en opfordring:

Til alle jer som i jeres arbejde og sagsbehandling oplever, at I ikke kan hjælpe mennesker, som I burde og som I er uddannet og ansat til - sig fra.

Kritisér det system I bliver brugt i. Sig fra overfor den kasse-tænkning I bliver pålagt at føre ud i livet. Brug jeres ytringsfrihed.

Ytringsfrihed

Og nu vi taler om ytringsfrihed: Vi har lige været gennem den største udenrigspolitiske krise for Danmark i mere end 60 år.

Jeg tænker naturligvis på Muhammed-krisen. Lad mig sige om den:

Den formelle ytringsfrihed har ikke - ikke på noget tidspunkt - været truet i Danmark.

Men at der er kræfter, både i Danmark og i udlandet, som gerne vil mindske eller helt afskaffe ytringsfriheden - det er der ingen tvivl om.

Jeg vil derfor gerne minde om, at SF opstod, fordi medlemmer af DKP blev forsøgt truet til at holde kæft om de sovjetiske overgreb i Ungarn.

Truslerne virkede. Men de virkede stik modsat hensigten. De ægte demokrater brød ud og stiftede SF.

SF blev stiftet, for at venstrefløjen kunne have en markant stemme, der var oprigtigt optaget af demokratisk socialisme, frihedsrettigheder og sociale fremskridt.

SF var og er et opgør med den autoritære politik og de autoritære kræfter og stivnede sociale og kulturelle strukturer.

Og SF var og er derfor et ”ja” til at skabe sociale fremskridt og bedre vilkår for helt almindelige mennesker.

Det er vores arv. Og derfor er vi her i dag, og derfor er det os, der fører an i kampen for et andet Danmark.

Meningers mod

I de seneste måneder har vi oplevet, at mennesker i Danmark er blevet truet, fordi de har sagt deres mening.

Jeg synes, der er god grund til at erindre om det.

SF vil og skal ikke et øjeblik tøve med at kritisere og udfordre totalitære kræfter - både i vores eget samfund og i den omkringliggende verden.

Hver dag udfordrer SF regeringen og Dansk Folkeparti. Hver dag.

Fordi vi er politisk uenige. Men vi stirrer os ikke blinde på en borgerlig regering

som eneste genstand for kritik.

For der er også andre kræfter i spil i Danmark og i verden. Kræfter som vi skal yde modstand.

Der findes kræfter, som ikke respekterer demokrati, som ikke respekterer ytringsfrihed, som ikke respekterer den enkeltes frie vilje.

De grupper arbejder med frygt og intimidering som middel.

Store grupper af indvandrere flygtede i sin tid fra den selv samme intimidering, men oplever nu igen at blive udsat for den... her i Danmark.

Det kan ikke være rigtigt. Det skal vi ikke acceptere.

SF står på frihedens side, og jeg vil gerne have, at dette landsmøde slår dét budskab fast med syvtommersøm:

Vi vil ikke acceptere, at mennesker trues til at handle, tænke eller leve på en bestemt måde - en måde som er imod deres overbevisning eller deres egne ønsker.

Og det er ikke acceptabelt, at ytringer og handlinger bliver mødt med trusler.

Der påhviler SF et historisk ansvar for at sige fra overfor overgreb, undertrykkelse og tilsidesættelse af demokrati og individuel frihed.

Også når aggressionen udgår fra herboende islamister eller såmænd blot fra de reaktionære kultur-kustoder.

Det er ikke en forbrydelse at arbejde for demokrati og frihed - det er derimod en forbrydelse, at lade være.

Politisk engagement mod mørkemænd

Derfor er mit budskab til de mange danskere med anden etnisk baggrund også:

Engager jer i politik og i de demokratiske processer. Lad jeres stemme høre.

Sig fra overfor de kræfter i indvandrer-miljøerne, som forsøger at forhindre og nedbryde demokrati, ligestilling, den frie meningsdannelse og den frie vilje.

SF skal vokse - blandt andet ved at vise unge, der kan se behovet for forandring, at indflydelse går gennem politisk arbejde - ikke gennem bønsemøder eller kriminalitet.

Gå aktivt ind i kampen for jeres børns fremtid, så vi igen kan få et samfund båret af frihed, lighed, udsyn og mangfoldighed.

Gå ind i kampen uden så meget som ét sekund at gå på kompromis med demokrati og frihedsrettighederne.

Vi siger fra, når de vil fastholde kvinder og børn i ufrihed. Vi insisterer på, at hvert enkelt menneske har ret til selvbestemmelse. Dét er en del af den venstreorienterede arv fra oplysningstiden.

Og lad mig derfor sige:

De religiøse mørkemænd, som vil lade århundred gamle tekster bestemme over livet i dag...

Som vil bestemme om andre mennesker må gå ind i politik, stemme ved valg eller sidde i elevråd...

Som vil bestemme, hvem andre mennesker må gifte sig med eller lade sig skille fra i et ulykkeligt ægteskab...

Som vil bestemme, hvordan andre mennesker skal gå klædt eller hvem andre mennesker må omgås eller hvad andre skal tænke og tro...

I skal få kamp til stregen.

Irak-krigen og demokratiets tilstand

Jeg nævnte før, at SF opstod i kølvandet på Sovjetunionens forbryderiske angreb på Ungarn. For lidt over fire år siden indledtes en anden ulovlig og forbryderisk

krig.

George W. Bush har sagt, at Gud talte til ham, og bad ham fjerne Saddam Husseins morderiske regime.

”Jeg er på en mission for Gud. Gud sagde til mig: ”George, drag ud i verden og bekæmp terroristerne i Afghanistan”. Og det gjorde jeg. Og så sagde Gud: ”George, drag ud og sæt en stopper for tyranniet i Irak”. Og det gjorde jeg.”

Når jeg ser på krigen i Irak, synes jeg ærligt talt, at Bush skulle få sig en bedre spin-doktor til at hviske ham i øret.

Er det så udtryk for demokrati - det vi ser i Irak? Er det kampen for demokratiets og frihedsværdiernes udbredelse, vi er vidner til?

Jeg har ikke hørt Jyllands Postens chefredaktion råbe op om demokrati eller mangel på samme, da Danmark på et falsk grundlag blev en del af Irak-krigens løgne.

Jeg savner det borgerlige Danmarks protester over det demokratiske underskud, der omgærder hele Irak-krigen.

Jeg savner de anstændigt borgerliges protester, når tre Berlingske-journalister skal slæbes i retten for at trykke sandheden om Irak-krigens grundlag, mens usandhedens magthavere går fri.

Jeg har heller ikke hørt det borgerlige Danmark forholde sig kritisk til, at amerikanerne køber de irakiske journalister og medier til at bringe USA-venlige indslag i de irakiske medier.

Kort sagt: Vi har ikke hørt farisæerne fra Muhammed-krisen slå et eneste slag for international retsorden, pressefrihed, for reel ytringsfrihed i forbindelse med Irak-krigen.

Hvad gør det ved os som borgere i et demokrati, at denne løgnagtige og på alle måder skammelige krig, er iværksat og gennemført på så åbenlyst et falsk grundlag og med så fatale konsekvenser?

Modstanden mod krigen vokser støt og roligt. Men der burde rejse sig et ramaskrig.

Hvorfor har SF skullet stå så alene i dette det største angreb på demokratiet i Danmark i årtier?

Og hvor er statsminister-kandidaterne Jørgen Elvén og Thorning-Schmidt i Irak-diskussionen?

Er det perspektiverne for en alternativ regering, at de største demokratiske brud ties ihjel, af de personer, der ønsker at være statsministre for dette land?

Skal Fogh's regering ties ud af regeringskontorerne?

Tag ikke fejl. SF's kritik af krigen er ikke en kritik af de danske soldater. Så sent som i går var det tæt på at gå helt galt igen.

Og tag ikke fejl. Jeg har den dybeste medfølelse med de familier, som har mistet en søn i Irak.

Men midt i værdikampen - og det ER en værdikamp - må vi stille os spørgsmålet: Helliger målet midlerne? Kan vi opnå det gode gennem det onde?

Mit svar er nej.

Der består et dialektisk forhold mellem de mål, vi vil opnå, og de midler vi tager i anvendelse.

Irak-krigens midler har fra dag ét været perverterede. Og resultatet er derefter. Demokrati kører ikke på larvefødde.

Det er ikke noget, jeg tror - det er noget, jeg ved!

Miljøet og vores prioriteringer

Vi har brug for et andet Danmark.

Irak kommer til at bruge årtier på at rydde op efter denne krig.

De miljømæssige konsekvenser alene er uoverskuelige. De sundhedsmæssige problemer for den irakiske civilbefolkning er uoverskuelige.

Vesten har føjet millioner af mennesker til verdens nødlidende.

George W. Bush, Berlusconi og Fogh har spillet hasard - ikke alene med Irak og det irakiske folk - men med hele Mellemøsten - ja, med hele verden.

De har skabt modsætningsforhold mellem den vestlige og den arabiske verden, som i lang tid fremover, vil bidrage til mere nød, mere terror, mere had og flere konfrontationer.

Havde USA og Vesten investeret midlerne, som Irak-krigen har kostet, i f.eks forskning, i ren energi og bedre miljø...

Og havde vi brugt pengene på uddannelse, infrastruktur og hjælp til selv-hjælp - kunne meget se anderledes ud om bare få år.

277 milliarder dollars har krigen kostet. Imens dør børn verden over af helt banale sygdomme.

Vores klima forandrer sig med dramatisk hast. Gletscherne og polerne smelter i stigende hast.

Så sent som i går kom FN med en ny og alarmerende klima-rapport.

Den globale opvarmning eskalerer og CO2-udslippet slår nye rekorder.

Lad mig sige det helt klart:

Kampen mod den globale opvarmning og den trussel den udgør for millioner og atter millioner af mennesker, er langt vigtigere, langt mere afgørende for vores liv, end kampen mod terror - og den er ellers både alvorlig nok og vigtig nok.

Og nu går debatten så igen med fornyet styrke, om vi skal have atom-kraft.

SF's svar er et rungende ”nej”.

1/3 af den danske energi er i dag vedvarende. Det er en enorm sejr for venstrefløjen.

Og potentialet for vedvarende energi på europæisk og globalt plan er kolossalt.

Om ganske få år er olien brugt op. Regeringen gør intet. Og dermed gør den det værre.

Lige nu har regeringen mulighed for at sælge CO2-kvoter til en værdi af 1 mia. kr. om året. Regeringen vil bruge pengene på - ja gæt selv: på skattelettelser. Og gæt selv til hvem?

SF har et helt andet forslag: Staten skal bruge de penge, der kommer ind på salg af CO2-kvoter til at sætte gang i en gennemgribende grøn omstilling på energiområdet.

Det er forsvarlig og langsigtet politik. I stedet for endnu flere skattelettelser til de rigeste får vi løst langsigtede forsynings- og miljøproblemer.

Alle forsøg på at give atomkraft-debatten kunstigt åndedræt, burde høre fortiden til.

Men hvis de borgerlige kræfter og lobbyisterne vil forsøge at genoplive de døde, så lad os vise dem, at venstrefløjen er højst levende!

Den vedvarende energi er den eneste rigtige løsning.

SF har en målsætning om, at 50 % af energiforsyningen og 80 % af elforsyningen kommer fra vedvarende energi i 2025.

Et andet Danmark er nemlig også optaget af næste generations vilkår.

Og så skal vi belønne de moderne virksomheder, der kan, tør og vil tænke miljørigtigt og langsigtet. Og vi skal belønne de gode og miljø-rigtige forbrugsvaner hos borgerne.

Afslutning

I dag har jeg været formand for SF i et år og en uge. Og jeg vil slutte min tale, hvor jeg begyndte:

Det går godt i SF. Ikke siden 80'erne har vi haft så mange medlemmer som nu.

SFU bliver om kort tid landets største politiske ungdomsorganisation.

Og SF er det eneste parti, som har haft fremgang i samtlige meningsmålinger siden valget i februar i fjor.

Vi har kæmpet hårdt for at nå hertil, men tro mig... vi skal knokle endnu mere fra nu af.

Det skal vi, fordi SF er det eneste oppositionsparti, som lige nu kan levere varen.

SF er det eneste centrum-venstre parti, som ikke går og dagdrømmer om statsminister-poster. Vi passer vores arbejde som skarp opposition.

Faktisk er jeg lige nu flintrende ligeglad med, hvem der går med en statsminister i maven. Det eneste, jeg er optaget af morgen, middag og aften, er, at statsministeren efter næste valg ikke hedder Anders Fogh Rasmussen.

Jeg vil have Pia Kjærsgaard og hendes sorte præstestyre sendt ud i kulden. Pia og hendes tropper skal tilbage på bagerste række i oppositionen.

Og tro mig... jeg lægger hellere end gerne skulder til - også når det sidste skub skal sættes ind!

Vi har en stor og vigtig opgave foran os.

Vi begynder her. Vi begynder nu! Godt landsmøde

Kilde

Fra prof. Robert Klemmensens private samling

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Politisk tale, Socialistisk Folkeparti

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/villy-soevndals-tale-ved-sfs-landsmoede-2006>